



CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Mauro martyre. Cap[itulum]. xcij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

nachus effectus annis deo seruiuit: deinde diuina inspiratus gra cuius esset annoꝝ xviii. ad aploꝝ limina uisitanda romam deuenit: ibiqꝫ paupibus subuenire cepit: ⁊ ꝑ trienniu ibidez talibus opibus vacauit. Audiens autē edictum numeriani impatoris de xpi noie psequeodo: fugies in spelunca latuit. Sz post mēses tres uidit in sonijs uirū splēdidū aurea vga se tā gente: sibiqꝫ mādatē: vt roma intraret: ⁊ mar tyriū cōstater susciperet. Ingressus itaqꝫ vrbē ⁊ tētus a celerino ꝑfecto: dux sacrificare nollet: ꝑmo quidē nodosis fustibꝫ cedit: ⁊ plūbatīs in maxillis cōtundit: deinde in equuleo suspediit: ⁊ ungulis ferreis lacerat. Nouissime in xpi ꝑfessione ꝑstēs immobilis gladio capite trūcat nō lōge ab vrbē roma. Naute vō qdā bicucine ex apyrica corpꝫ cōciuis sui rapientes: nauī iposuerūt ad suā patriā deferendū. Sz dū hoc ꝑfectꝫ itellexisset: iussit nauas cōprehēdi. Qui hoc cōperto territi fugerūt: ⁊ nauē dimiserūt. ꝑfectꝫ vō nanē: in qā corpus martyris positū erat sarmētis repleta: iussit in medio mari cōburi. Sz deo di sponēte nauis a vēto sine naua ide repellit: ⁊ angelo duce ad littus parentine ciuitatis ꝑ uincie histrie deducit: vbi sanctum corpus a christianis condigno honore sepelitur: q pas sus est. xi. kal. decembꝫ.

De sancto colūbano abbate. Cap. xciiij.



Clūba nus abbas clauit in gallia tēporibꝫ theodoꝝ ci ⁊ clodonei regū frācoꝝ. Hic ex hibernia insula natꝫ cū adhuc matris vtero gestaret vidit eiꝫ genitrix ꝑ somniū se solē parere mundū illuminantē: q adhuc puer liberalibus disciplinis instructus: relicta mēse ꝑfe iā defūcto a venerabile viro senile sacris litteris ⁊ regularibus institutis ibutus est. Et cū eēt annoꝝ. rrr. assumptis. xi. comitibus venit italia: ⁊ ide accessit ad galliā verbū dñi ꝑdicando: cui a sigiberto rege astrofoꝝ ⁊ burgundionū ꝑcessioe scāuasta heremū noie vesagiū cū socijs suis habitare cepit: ⁊ ꝑ annos. lx. nihil vltra q herbas ⁊ radices māducauit. Abbas autē euozcius monasterij salicis diuinitꝫ per visū admonitus: beato viro colūbano necessaria vite eqꝫ oneratis trāsmisit: quozum ductozē marculū eius discipulū cōstituit. Sz dū ille viā penitus ignoraret: deo duce ipse cū equis recto itinere ad cellā viri dei ꝑuenit. Hic multoz miraculoꝝ gloria claruit. Cū in quodā specu: vbi orare solebat visus reperisset: licēt iatꝫ visus: ab eo: locū ipꝫ nunqꝫ repetit. Ifrater quidā grauter egrotabat: ⁊

abbas vnde xꝑꝫ reficeret: nō habebat. Inspiratus ergo repente quidā diuinitis cū panibus ⁊ pulmentis uenit: eaꝫ patri obtulit: ⁊ sic lāguenti subuenit. Et dū ꝑ vꝫ ore bñfatoris orasset: languēte: continuo sanata est. Cum autē fratres aquā iꝫ ꝑrimo nō haberēt: sed a lōge ipsaz multo labore deferrent: fontem de saro sua oratione ꝑduxit: qui manat ibidē vsqꝫ in ꝑsens tēpus. Deinde in castro luxouio monasteriū latius cōstruxit: ꝑꝑꝫ fratru multitudinē excresecētē. Die quadā dum gallo monacho ꝑcepisset: vt ad piscādū ad flumē brusca iret: ⁊ ille ad ligonē flumiū ꝑmiorē accessisset: ⁊ multos pisces inueniens nihil cepisset: correptus de iobediētia ab abbate ad locū iussium adijt: ⁊ pisciū multitudinē cepit. Aliqñ existens in orone in quadā rupe: cognouit ꝑꝫ spiritu oēs suos frates domi relictos esse languētes: ⁊ veniēs vix eos q egrotis ministraret sanos repperit: eisqꝫ obusꝫ ad mēses ꝑcidendā surgerēt impanit. Et cōtinuo oēs sanati surrexerūt: ⁊ opari ceperūt. Et cū illis metētibus pluuia marina erupisset: imbrē a metētibus fratribus adeo cōꝑescuit: vt pluuia circūquaqꝫ cadente: nec frēs nec segetes in aliqꝫ madidaret. Iuuenietā q metēdo sibi digritū falce ꝑciderat: sola salua sanauit. Seipsꝫ cū duobꝫ socijs in heremo vnico pane diuinitꝫ multiplicato ꝑ dies. xij. indefinēter satiauit. Ifrater insup quēdam qui cedēdo ligna se grauter securi vulnerauerat in momento sanū effecit. Cuidam coꝝo vnaz ex chirothecis eius asportauerat: vt illā reportaret ꝑcepit: ⁊ cōtinuo ipsaz retulit. Cū quadā vice triticū in horreo defecisset: ⁊ ex hoc guignocus ꝑcurator monasterij plurimū hesitaret: orationē fudit: ⁊ mane horreū tritico repletū inuētū est: qd tñ clausum extiterat: eiusqꝫ claus cellarius hēbat. Apud fontanas monasteriū. lx. frēs terrā colētes: duobꝫ panibus ⁊ modico ceruicie: ad satietatē plene refecit. Cū vsūm in nemo re iuxta cerui cadauer inuenisset: ꝑcepit bestie ne coriū lederet: sed fribus ꝑ calceis dimitteret. Disloꝝ postmodū illuc nūcio: coriū sanū recepit. Cū duci gualdeleno eiusqꝫ cōiugi flauie ad se accedētibus: vt sobolē eis ꝑꝑꝫraret: tā facili ter optatū obtinuit: vt anteqꝫ domū redissent: ꝑgnās mulier eēt. Natū ergo puerū ⁊ donamini noiātū. Colūbano in monasterio parētes obtulerūt: ꝑ q ꝑles alios filios postmodū genuerūt. Theodoꝝ cum regē de adulterio iereꝑabat: eo q relicta regina natos de cōcubina ꝑcreabat: vñ ab eo ⁊ bꝫmichilde eius auia regi in crimē fauēte multas infidias ⁊ ꝑsecutioes ꝑꝑꝫꝫ de monasterio suo eiecit. Et iꝫ illū actꝫ seꝑꝫ reuocaf. Iterūqꝫ frequenter fugabat: plurieqꝫ ꝑꝫulo mortis exꝑoset: diuina tāde vntē libe